

Protagonistes **Antoni Martí Monterde** Assagista

NACIONAL. Planes 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMARTS • 22 de setembre del 2020. Any XLV. Núm. 15490 - AVUI / Any XLII. Núm. 14360 - EL PUNT

NACIONAL, EUROPA - MÓN I CULTURA I ESPECTACLES

P4, 5, 10, 11, 20, 21, 24 i 25

“No anem bé”

AVÍS • Torra recomana no viatjar a Madrid i reclama més controls als trens i a l'aeroport

A la recerca d'acord si hi ha inhabilitació

MÉS • S'estudien noves restriccions, però s'amplia l'aforament en equipaments culturals

Jordi Pesarrodona, al centre, va rebre el suport popular i de dirigents de Junts abans d'entrar al jutjat ■ ACN

Perseguit per un nas de pallaso

Jordi Pesarrodona, jutjat a Manresa acusat de desobediència per l'1-0

NACIONAL. Plana 8

El 96% dels centres educatius funcionen normalment

Amb 300 grups confinats, els tests massius començaran a final de setmana

NACIONAL. Plana 11

La vacuna de la grip no es posarà als CAP per no col·lapsar-los

Salut busca locals alternatius per fer la nova campanya de vacunació

NACIONAL. Plana 12

L'ESPORTIU

Suárez deixa el Barça i apunta a l'Atlético de Madrid

L'uruguaià marxa amb tretze títols i com a tercer màxim goleador de la història

Busques el millor per a la teva llar?

mac

MacMobles Cañellas

Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72

www.macmobles.cat

8168041157303

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Jordi Cuminal

La lletjor de Colau

Es que vam tenir la responsabilitat de ser al govern de la Generalitat durant la presidència d'Artur Mas no oblidarem mai la seva insistència en impedir, sobretot, el tancament d'una empresa. Deia: "Tancar una empresa és un moment, però tornar-la a obrir podria ser impossible." Amb una ciutat passa el mateix. Perdre el prestigi acumulat al llarg del temps —que és el que la fa atractiva— pot ser qüestió de pocs anys, però recuperar-la requereix un gran esforç. Per exemple, la campanya *Barcelona posa't guapa*, de rehabilitació d'edificis, va durar 16 anys. La gran transformació de la ciutat va venir per l'aposta olímpica. Que va tenir deficiències, sí. Que hi ha aspectes criticables, sí. Que cal actualitzar-la, també. Però quan una ciutat perd l'atractiu, cal un gran esforç per recuperar-lo. I ara, a Barcelona, s'imposa la lletjor. I a la lletjor del seu rostre, l'espai urbà, s'hi afegeix la lletjor de la seva actitud, gens constructiva en cap àmbit. L'urbanisme també és cultura i descuidar els parcs i jardins, façanes i monuments, habilitar taules de bar enmig de contenidors i tanques de ciment, no és neutre. Porta valors associats. Valors negatius. I aquest és el terreny que s'està adobant de cara al futur. No és bo veure com tanquen comerços, no és bo veure patir els hotels, no és bo el discurs contra la propietat privada ni l'estil amb què es vol reduir el volum de vehicles. Barcelona és la capital de Catalunya i una important capital mundial. I és cert que la situació actual de la societat i el planeta requereix canvis importants. Les ciutats són clau per liderar aquests canvis. Però es pot fer bé. Constructivament. En positiu. Barcelona, posa't guapa.

EDITORIAL

Deixadesa irresponsable

Després d'un cap de setmana de protestes plenament justificades, que encara continuen, i després de setmanes en què les dades exigien celeritat, tot just ahir van entrar en vigor les mesures de restricció de l'activitat i la mobilitat en 37 zones bàsiques de salut de la comunitat de Madrid, on viuen 850.000 persones. És del tot evident que les autoritats madrilenyes i les estatals han actuat amb una gran irresponsabilitat, prenent mesures tard i malament, amb una manca total de transparència, amagant o tergiversant les dades respecte de l'evolució de la pandèmia, descontrolada a la capital de l'Estat. Es fa difícil d'imaginar que la passivitat dels responsables polí-

tics madrilenys, amb Isabel Díaz Ayuso al capdavant, sigui només fruit de la seva ineptitud. La manca de reacció immediata a una situació que havia de fer desaparar totes les alarmes semblaria que respon a una operació per "salvar" el sector dels serveis durant la temporada turística, que és clau per a l'economia de Madrid. És a dir, a la decisió de posar l'activitat econòmica al davant de la salut pública, sense matisos. O, en qualsevol cas, donant-li tota la preferència.

La irresponsabilitat de la deixadesa amb què s'ha actuat és sobretot atribuïble a la presidenta de la comunitat, que ens ha tornat a obse-

quiar amb perles impagables, però tampoc n'és aliè el president del govern espanyol. Si el desgavell i el descontrol que hi ha a la comunitat de Madrid s'hagués produït en la mateixa mesura a Catalunya, hauria estat tan contemplatiu l'executiu espanyol? Finalment, amb la pandèmia fora de control, ahir es van reunir Pedro Sánchez i Isabel Díaz Ayuso i van arribar a l'acord de crear un "grup Covid-19", compost pels dos governs, que es reunirà cada setmana per fer el seguiment coordinat de l'evolució del coronavirus. Sembla una presa de pèl. Una foto, la promesa de coordinació i els militars al carrer no són l'antídote que es necessita per frenar l'expansió del virus.

La foto

Banderes contra el coronavirus. El president espanyol i la presidenta madrilenya es van envoltar de banderes de l'Estat i de la comunitat en la roda de premsa posterior a la reunió ■ EFE

La frase del dia

Carles Puigdemont

130È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Inhabilitar Quim Torra és una veritable salvatjada democràtica. No donem per normals coses que no ho són”

De set en set

Dona somrient, en primeríssim terme. S'obre el pla: un nadó sembla que li estigui retornant el somriure. L'escena serveix per anunciar una crema antiestries o hemorroïdal, una botiga de patinets o un curs d'enfortiment del sòl pelvià. Tant se val. Per vendre xocolata, una família esmorçant en perfecta harmonia. Mares esveltes amb fills ideals per anunciar protector solar. Mans sobre panxes, en dolça espera, per desitjar Bon Nadal. Nens que besen panxes. Homes que acaronen les panxes de les dones que estan en dolça espera i que són besades per nens... Ah, i avis que disfruten d'una vellesa sense parangó

Ser dona i ser mare, depèn

Mercè Miralles

envoltats de nets. Tot això que comento són impactes publicitaris a la retina i al cor. Tenen molt a veure amb el manteniment dels rols i del trinomi: dona, mare, felicitat.

Estic contra la maternitat? Al contrari. Sí que recelo dels missatges que lliguen el ser dona i el ser mare, *per se*. Perquè sí. I que implícitament suposen que qui no infanta és com si no fos completa. Intueixo missatges que abans no percebia. Potser veig on no hi ha res... Per motius diversos, he parlat amb dones properes que volien ser mares i no ho aconseguien. M'he adonat que no se'n parla gaire, públicament. Ni de les que volen i no po-

den, ni de les que no volen. Quin paper juga la pressió de la societat, el patriarcat, encara avui dia, en el com "ha de ser" la maternitat? Per què el fet de no ser mare hi ha tants que ho veuen com un fracàs?

Que aixequin la mà les que a partir dels 30 —per posar una edat— han sentit: "Se't passarà l'arròs..."; "El millor del món és ser mare, estem fetes per a això..."; "No en vols tenir? No pots?" I una de les millors: "De gran, qui et cuidarà?" Hi ha qui diu que no patim pressió. Que em perdonin, però em fa l'efecte que sí. Prepareu-vos, a partir dels 45: "No tens fills? Quina pena [cara de condol]!" Verídica.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

I l'endemà de les eleccions?

Té nassos, que les picabaralles d'aquests dies (bé, les discrepàncies, que sona més amable) entre les formacions independentistes siguin per una possible inhabilitació del president Torra que encara no s'ha produït. I si l'absolen? S'ho imaginem? Sí, ja sé que no. Però era una manera de dir-los que coi, quina pressa a anar tots cap a eleccions, no? Si hi anem igualment, no? Si a Torra l'inhabiliten, no hi ha candidats alternatius i s'esgoten tots els terminis que diu la llei per negociar-ne un, calculo que les eleccions seran al febrer. Si a Torra l'inhabiliten, Torrent fa un Torrent i posa ell mateix en marxa el calendari després d'una ronda ràpida entre partits, ens n'anem, si fa no fa, cap a finals de novembre. Coi. Voleu dir que és aquesta, la discussió? A mi em sembla que els esforços els haurien de dedicar a veure com es posa en evidència, aquí i arreu del món, l'anormali-

“Totes aquestes discussions són per si anem a eleccions ara o d'aquí a quatre mesos? De veritat?”

tat que representarà tenir un president inhabilitat per una pancarta, no? I no sé si convocar eleccions és cap gran resposta. Potser les eleccions ens convenen, diuen alguns, perquè no hi hagi cap període d'inestabilitat i estiguem sense president en plena pandèmia. Potser sí. Però, a banda del fet que qui el destitueix no és el Parlament, que és en tot cas qui ho podria fer, no sé si fer front a la pandèmia obrint un període

electoral i tots, vinga va, cap a fer mítings és cap gran alternativa. Partint de la base que el pecat original l'arrosseguem des d'aquell dia de gener en què el mateix Torra va dir allò que “aquesta legislatura no té recorregut” (i han passat vuit mesos), el cert és que em preocupa poc, si les eleccions són d'aquí a dos mesos o d'aquí a quatre. Si n'hi ha d'haver, que hi siguin. I hi seran. El que haurien d'estar discutint és què faran, després d'unes eleccions que seran d'aquí a dos, tres, cinc o set mesos, i torni a guanyar l'independentisme. Què faran? Què ens proposen? A mi em sembla que la resposta a la inhabilitació de Torra té molt més a veure amb això, amb saber què passarà l'endemà de les eleccions, per a què hauran servit, que no pas amb quan seran. O és que tota aquesta discussió és només perquè uns tenen pressa per guanyar-les i a uns altres els fa por perdre-les?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El català als mitjans

El tema *Drama* palesa el drama que arrossega TV3 amb la llengua des de sempre. Gràcies que la tenim, però cada cop claudica més. La caverna espanyola no en té mai prou i hi vol més castellà, quota pagada amb, sobretot, programes d'aquests que volen fer gràcia. Hi ha doblatges força bons. A les produccions pròpies, pèrdua dels pronoms febles en *hi*, mal ús del verb *estar* on hi va el verb *ser*, etcètera, etcètera, i el vocabulari cada cop més castellanitzat. No sé si reben ordres o no tenen el nivell. Segur que entre els lectors preocupats per aquest fet hi trobarien millors assessors lingüístics que els col·legues del “tot està bé”. Pensem que a les aules s'hi deixa d'anar, però la TV entra tota la vida a les llars i, per tant, és una mena d'escola que ha de dominar la llengua. La llengua del carrer ja es reflecteix en entrevistes, concursos... A la programació, pròpia o encarregada, que qui paga mana, ha de ser modèlica, no acadèmica en el sentit que li donen els fans del català aigualit. El català té tots els registres: groller, vulgar, jocós, de carrer, finet, pompós... El que cal és no recórrer al castellà en tants casos. Qui no els troba ensenya la llaua de la seva ignorància, no de la manca de recursos de la pròpia llengua.

Aquests professionals també haurien de crear, no calcar els neologismes castellans. I fer cas dels consells que els puguin donar persones com J.M. Virgili (a FAQS) en comptes de semblar que li havien muntat un parany, una veritable ratera (quina vergonya!), quan els podia alligonar a tots amb una sola mà.

Què farem, si som independents? Matar la llengua nosaltres mateixos? Perquè, ves per on, els de l'IEC van descodificant allò tan ben codificat.

PERE MADURELL I FERRÉ
Alcover (Alt Camp)

Tot esperant la targeta

El propassat 7 de juliol vaig fer arribar la meua sol·licitud d'inscripció al Registre de catalans i catalanes residents a l'exterior acompanyada de la petició de la corresponent targeta sanitària. Passats més de dos mesos de l'enviament de la meua sol·licitud de targeta sanitària, encara no he rebut cap document del Departament d'Afers, Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència. Quant de temps considera el Registre de catalans i catalanes residents a l'exterior que cal esperar per rebre una targeta sanitària en una situació de pandèmia?

FRANCESC XAVIER LUCIO GONZÁLEZ
Pequín

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Anna Puig
Estimat amic odiat

Hi ha persones amb qui, irremeiablement, encara que ho odiïs, t'hi has d'entendre. Per motius laborals, per motius familiars, pel bé de la pau social del teu entorn... Sempre hi ha aquell de qui et voldries desempallegar, però amb el qual has d'intentar buscar un equilibri de cordialitat, encara que sigui artificial. No em diguin que no els ha passat mai. Haver d'aguantar aquella persona que és un pol oposat—per caràcter, per filosofia de vida, per mètodes laborals o perquè et cau

Sempre hi ha aquell amb qui has de buscar una cordialitat artificial

malament directament—, però amb qui hi ha algun nexa que t'hi uneix forçosament. I, malgrat que és impossible dissimular i mantenir un ambient zen a tota hora, fas l'esforç d'arribar a una entesa, obligada per les circumstàncies, pels objectius que es comparteixen o per fer un favor a una tercera persona. Enviar a fer punyetes el que jo anomeno

l'estimat amic odiat és poc pràctic, tot i que és el que tens més ganes de fer. I t'adaptes, no més del necessari però sí l'imprescindible.

Doncs això és el que haurien de tenir clar els partits independentistes. Que són estimats amics odiats. Que hi ha una circumstància prou important que els uneix, que és el procés d'autodeterminació d'aquest país. I que s'han d'aguantar i treballar braç a braç fins a arribar a l'objectiu. I després, si volen, a fer punyetes!

Les cares de la notícia

CAP D'EPIDEMIOLOGIA DE L'HOSPITAL CLÍNIC

Antoni Trilla

Després de la Covid-19

El comitè d'experts designat al mes de juliol pel president de la Generalitat, encapçalat per Antoni Trilla, ha elaborat i ja ha lliurat l'estudi que els havia estat encarregat, amb un guió de 30 mesures a prendre per enfortir el sistema sanitari posterior a la Covid-19.

ACTIVISTA

Jordi Pesarrodona

Tot el suport

Ens sumem a les mostres de solidaritat que va rebre ahir l'exregidor d'ERC a Sant Joan de Vilatorrada (Bages), a les portes dels jutjats de Manresa, on ha de respondre a l'acusació de desobediència greu per haver donat suport al referèndum de l'1 d'octubre.

FUTBOLISTA

Luis Suárez

Títols i gols

El davanter uruguaià ha arribat a un acord amb el Barça per deixar el club, atès que Koeman, l'entrenador, no compta amb ell. El balanç de sis anys a Barcelona és altament positiu. Se'n va com a tercer màxim goleador de la història del club i amb tretze títols.

Nacional

Torra recomana no viatjar a Madrid

El president avança que la Generalitat estudia noves restriccions per frenar la Covid-19

La plantilla de Saint-Gobain ratifica el pacte

La vaga al grup cristaller de l'Arboç es desconvoca pel preacord assolit per a l'ERO

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Es busca respos

CONTACTES JxCat s'obre a pactar la data electoral, però només després de l'eventual inhabilitació del president per part del Suprem **PETICIÓ** ERC insisteix que ha de ser Torra qui convoqui les eleccions per tal d'escurçar la provisionalitat

Emili Bella / Òscar Palau
BARCELONA

Un cop descartat que el president de la Generalitat, Quim Torra, sigui qui convoqui les eleccions abans que el Tribunal Suprem es pronunciï sobre la seva inhabilitació –descartat per ell mateix i descartat per Junts per Catalunya, ja que ho consideraria una “autoinhabilitació”–, la negociació a les files independentistes se centra a fixar com cal procedir a partir de la comunicació de l'alt tribunal. En la línia de la petició de l'ANC el cap de setmana perquè es reunixin partits i entitats independentistes per aclarir l'horitzó, Carles Puigdemont va reclamar ahir pactar una “resposta de país” i, per primera vegada, la formació del president a l'exili es va obrir a consensuar amb ERC “un recorregut” que inclogui la preuada data electoral.

En la presentació virtual del seu llibre *Tornarem a vèncer*, la secretària general d'ERC, Marta Rovira, recollia el guant a la tarda, però remarcava que ja s'està “en temps afegit”, ja que, arribats a aquest punt, ja s'hauria d'haver assolit un acord polític. Per això instava a dedicar-hi “moltes hores més de debat si cal” per aproximar unes posicions que, malgrat els intents d'entesa, encara són lluny, ja que ERC manté que el millor és que Torra convoqui les eleccions mentre pugui.

Més conciliadora en públic que fa uns dies amb els

Carrizosa mou peça

En el cantó de l'unionisme també hi ha contactes. El cap de files del partit que va obtenir més diputats a les eleccions, Ciutadans, Carlos Carrizosa, es va moure ahir per buscar consensos amb els líders del PSC, Catalunya en Comú-Podem i el PP, a qui va enviar una carta per instar-los a “desbloquejar” la situació, és a dir, a buscar suports a una eventual candidatura a la presidència per substituir Torra. Segons el diputat tarronja David Mejía, ja hi ha hagut converses entre els líders d'aquests partits i han acordat reunir-se després de la confirmació de la inhabilitació per cercar “possibles solucions”. “Ciutadans no és aquí per fer cap tripijoc, sinó per desbloquejar la situació”, va replicar Mejía a la presidenta del grup dels comuns, Jéssica Albiach, que al matí va demanar, en una entrevista a TV3, que no busquin protagonisme presentant un

candidat sense tenir lligats els suports necessaris.

En tot cas, en la missiva, Carrizosa diu que és de “vital importància” una actuació “guiada per la unitat i la responsabilitat” i els proposa una “trobada formal” per abordar “totes les fórmules polítiques que puguin evitar aquest possible bloqueig enmig de la pandèmia”. “Tenint en compte que la probable inhabilitació pot donar-se en qualsevol moment, us proposo que aquesta reunió se celebri durant la setmana que ve. Estic convençut que la immensa majoria dels catalans desitgen que explorem solucions per tirar endavant més enllà de les nostres diferències polítiques”, continua.

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va suggerir la setmana passada la possibilitat de presentar un candidat a la presidència amb la convocatòria d'eleccions com a únic punt en el programa.

republicans, la vicepresidenta de JxCat, Elsa Artadi, va assegurar que acordar un calendari per als comicis “no és un mecanisme automàtic” i que la decisió “passarà pel Parlament”. “Hi ha marge si hi ha voluntat política per fer-ho”, hi afegia. Aquesta voluntat política, Artadi l'espera del president de la cambra, Roger Torrent, que ja ha dit que obrirà una ronda de contactes amb tots els grups per buscar un nou candidat, tal com preveu la llei de la pre-

sidència. Ara bé, el president Torra va ser el primer que va demanar que l'independentisme no presenti cap presidenciable alternatiu, de manera que caldrà veure si l'oposició en llança un. En aquest cas, JxCat espera que, si no té possibilitat aritmètica de prosperar, Torrent activi el rellotge de les eleccions sense haver de celebrar un ple per tombar-lo.

En qualsevol cas, JxCat i ERC estan en espera d'informes dels lletrats de la Generalitat i dels dos par-

El president Torra, Artadi i Vilalta, conversant al Parlament. Al costat, Carrizosa amb la diputada del PSC Eva Granados ■ ACN / EFE

tits per estudiar els escenaris que s'obren i el marge de maniobra que tenen perquè l'interinatge no s'allargui quatre mesos, sobretot en un moment de pandèmia de coronavirus.

El que deixa molt clar JxCat és que Torra no té voluntat d'esdevenir un president simbòlic o figuratiu i que Pere Aragonès no passaria a ser president, sinó que continuaria sent vicepresident amb algunes atribucions suplementàries.

La petició que va fer

ahir Puigdemont, a Catalunya Ràdio, és que la resposta vagi més enllà de l'independentisme: “Si la persona inhabilitada fos el president Montilla, jo seria al seu costat. El president de la Generalitat és el president de tots.”

Encara lluny

L'ANC va exigir dissabte una cimera urgent entre partits i entitats independentistes per cercar punts en comú. Artadi va recordar que ja s'han anat reunint durant les darreres

setmanes i que s'està buscant data per a una nova trobada aquesta setmana. També la secretària general adjunta dels republicans, Marta Vilalta, confirmava al migdia que continuen treballant per obtenir una “resposta de país” –la mateixa expressió que havia fet servir Puigdemont–, i que ho seguiran fent “fins a l'últim minut” abans d'una eventual inhabilitació. “Un no acord és el que vol l'unionisme, i no serveix per ajudar la gent”, resumia Vilalta,

L'APUNT

Candidats a president

Emili Bella

Això d'un candidat de Ciutadans a la presidència de la Generalitat ja ho vam viure amb la fallida moció de censura de Lorena Roldán, defenestrada ara pel seu mateix partit. L'oposició demana a Quim Torra que es deixi de simbolismes i d'operacions de màrqueting polític, que és justament el que seria una candidatura de Carlos Carrizosa per substituir-lo. Això d'un candidat

del PSC a la presidència del Senat també ho hem viscut, i va acabar amb humiliació de Miquel Iceta. Sembla mentida que l'unionisme pugui tenir encara ganes de rebre una última derrota parlamentària sonada en aquesta legislatura abans d'anar a les urnes i deixar que sigui la ciutadania qui els posi a lloc. I això d'un candidat del PP... fa riure.

sta de país

que, això sí, també admetia que fins ara no s'ha avançat gaire: "Està costant més del compte."

En sintonia amb el que vol la CUP, i ahir JxCat s'hi va començar a obrir, ERC demana pactar una data i un calendari electorals, per poder centrar-se després, segons Rovira, a parlar de la revalidació de possibles pactes postelectorals. "Preferiríem treballar en això que treballar sis mesos en un govern provisional", destacava, un govern que segons ella hauria

de poder fer decrets legislatius i que requerirà "lideratge polític" davant qüestions clau com ara esgarra-parfons europeus en la lluita contra la Covid-19. La número 2 d'ERC es queixava que fa deu dies "es va girar la truita en el context polític", i els republicans no saben "ben bé per què", quan Torra va suggerir per primer cop que no pensava convocar eleccions, i fins i tot va remodelar el govern "sense cap explicació" als socis. "No ens agrada que ningú utilitzés

les institucions per fer electoralisme i estar més ben preparats per a les eleccions", advertia.

Almatí, Vilalta havia deixat clar que el dilema ara "no és «eleccions sí» o «eleccions no», perquè hi seran de totes maneres", sinó com s'hi arriba. I en aquest cas, només hi veu dos escenaris. El primer, donar una resposta "política" en què sigui el president qui les convoqui abans que sigui inhabilitat, permetria mantenir un "govern cohesionat, fort i útil", controlar

el calendari i escurçar al màxim, a 54 dies, el període d'interinació, una de les fixacions d'ERC. El segon escenari, "no ferres", suposaria segons ella abocar-se igualment a eleccions, però com a mínim 124 dies després, amb un govern "dèbil" i sense president, fet que l'"incapacitaria" per donar les millors respostes. "No podem abocar el país a una situació de provisionalitat tant de temps", sentenciava.

Els republicans fins i tot creuen que Torra encara

Les frases

“El president de la Generalitat representa l'independentisme i tot el país. Hauria de ser una resposta de país”

Carles Puigdemont
PRESIDENT A L'EXILI

“El 'tempo' de l'agenda política se'ns escapa de les mans. A hores d'ara ja ens hauríem d'haver posat d'acord”

Marta Rovira
SECRETÀRIA GENERAL D'ERC

“Pactar el calendari inclou pactar la data electoral; no és un mecanisme automàtic, hi ha marge”

Elsa Artadi
VICEPRESIDENTA DE JXCAT

“Ja que estem abocats a eleccions, escurcem al màxim la provisionalitat, i que les convoqui Torra”

Marta Vilalta
SECRETÀRIA GENERAL ADJUNTA D'ERC

podria convocar eleccions en l'interval, que pot ser d'uns dies, entre que el Suprem eventualment ratifiqui la sentència inculpatòria i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya la hi notifiqui oficialment. "Fins a l'últim minut tenim temps de posar-nos d'acord i que sigui el president qui les convoqui, i això vol dir fins a l'últim moment en què pugui exercir les seves funcions i es faci efectiva la inhabilitació", subratllava Vilalta, que en una cosa sí que admetia que s'han posat d'acord en

ria automàtica d'eleccions. I que si no hi hagués un candidat amb possibilitats de ser elegit, el rellotge l'activaria igualment.

Entretant, els encara socis dels republicans al Parlament, Demòcrates –ahir deien que no es plantejaven abandonar el grup a la cambra, però no descartaven constituir un "subgrup demòcrata" amb els seus dos diputats–, feien una crida a "no acceptar" una eventual inhabilitació de Torra, que no es proposi cap candidat alternatiu i que ell continuï com a president i no es convoquin eleccions fins que ho consideri oportú. A més, pressionaven els altres partits independentistes per respondre a la crida de l'ANC i convocar una reunió conjunta per consensuar l'estratègia a mitjà i a llarg termini, ja que, si no s'arriba a les eleccions amb un full de ruta pactat, "no hi haurà més remei" que decidir-lo a les urnes, segons el portaveu d'estratègia política, Jordi Pou.

Mentrestant, en el lliurament de Creus de Sant Jordi a trenta personalitats i quinze entitats pels seus serveis al país al Saló Sant Jordi, Torra reiterava un missatge transversal de la seva presidència: "Sense llibertat no hi ha cultura, no hi ha talent, i sense cultura no hi ha llibertat. La cultura ens fa ser presents al món i ens permet participar en la construcció de la humanitat amb la nostra veu." ■

ERC vol retallar de 124 a 54 dies l'interinatge a la Generalitat

les converses "constants" que mantenen: està "descartat" l'escenari, com Torra volia, que es presenten un candidat independentista alternatiu en un ple d'investidura en cas que sigui inhabilitat. I és que una opció que s'havia plantejat en les converses era triar un nou president, de JxCat, que convoqués al moment els comicis, fet que permetria almenys tenir un president durant el període de provisionalitat.

Arribats a aquest punt, Vilalta donava per fet ahir, sense entrar gaire en detalls, que, al cap de deu dies de la inhabilitació, Torrent convocaria un ple que activaria el rellotge de dos mesos abans de la convocatò-

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat i ERC relativitzen la reforma de la sedició i exigeixen l'amnistia

■ Artadi l'associa a la tècnica "del pal i la pastanaga" perquè l'independentisme avaluï els comptes de l'Estat ■ Rovira alerta que el canvi legislatiu es podria allargar i no resoldria la causa general actual

E. Bella / Ò. Palau
BARCELONA

Ni JxCat ni ERC van avalar ahir la reforma del delictes de sedició en el Codi Penal com a solució al conflicte polític entre Catalunya i l'Estat. La portaveu del partit de Puigdemont, Elsa Artadi, associa la proposta del govern espanyol a la tècnica del pal i la pastanaga per mirar d'aconseguir el suport de l'independentisme al pressupost. De fet, JxCat directament suprimiria aquest delictes, en lloc de reformar el Codi Penal. Artadi va rebutjar tot el que no sigui negociar una amnistia per als presos polítics i exiliats i va acusar La Moncloa de "bombardejar" contínuament la taula de diàleg per veure si provoca que la part catalana se n'aixequi.

Des d'ERC, la secretària general, Marta Rovira, deixava clar també que només hi ha una "solució antirepressiva": l'amnistia, ja que la causa general

La portaveu i vicepresidenta de JxCat, Elsa Artadi ■ ACN

actual "conté molts altres delictes" pels quals s'està perseguint l'independentisme –ella mateixa encara està investigada per rebel·lió– i, per tant, la reforma "no garanteix posar fi al conflicte". Una reforma, a més, que podria durar mesos, recordava, i que qualsevol grup amb

més de 50 diputats, com Vox, pot impugnar al TC, que després podria "estar anys dirimint-ho". "I un cop tinguem nova llei, qui ens garanteix que el Suprem la interpretarà de manera vàlida, quan ja ho hauria pogut fer quan tocava?", es preguntava. "No ens cal una reforma

Convocatòria del Consell per la República

El Consell per la República va acordar divendres en sessió ordinària celebrar la primera assemblea de representants fundacional el dia 31 d'octubre a la Catalunya del Nord, on, si les condicions ho permeten, convocarà presencialment tots els diputats independentistes de la legislatura actual. El consell de govern s'ha ampliat amb la incorporació de Josep Serra, del Moviment d'Esquerres (MES), i Enric Folch, de Solidaritat per la Independència (SI).

del Codi Penal, sinó una justícia amb totes les garanties", sentenciava. Tot i això, més enllà dels "globus sonda" que arriben aquests dies, espera que el govern espanyol els exposi prou per poder-la estudiar amb més deteniment. Al matí, la secretària general ad-

junta, Marta Vilalta, valorava que el delictes de sedició "atempta" contra drets humans com el de manifestació i la llibertat d'expressió, i reformar-lo podria "ser necessari i fins i tot imprescindible", perquè, recorda, de fet "no existeix enlloc més d'Europa". Vilalta, d'altra banda, avisava que una inhabilitació de Torra "no ajudarà gens" a tirar endavant la via del diàleg, ja que "calen respostes polítiques i no judicials". Si el Suprem la confirma, Catalunya "no tindrà president", i no té clar què passarà amb la taula de diàleg. "Hauré de parlar de les possibilitats que tenim per abordar-la conjuntament amb el president Torra i la resta de persones que hi ha", cloïa.

La portaveu parlamentària del PSC, Eva Granados, va subratllar que la reforma del Codi Penal "forma part del programa legislatiu" del govern socialista, tal com ja va assenyalar Pedro Sánchez en el debat d'investidura. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Preocupació a Madrid

La classe política s'hauria de posar d'acord al voltant de la gestió de la pandèmia. És lamentable haver de donar importància a fets que haurien d'ésser quotidians. Encara avui la política situa com un fet excepcional que el president del govern espanyol, Pedro Sánchez, i la presidenta de la comunitat de Madrid, Isabel Díaz Ayuso –tots dos amb les pitjors dades respectives de Covid-19 de tot Europa–, s'hagin reunit per prendre mesures conjuntes. Quina importància té que un sigui del PSOE i l'altra, del PP. La ciutadania, quan paga impostos a l'Estat, no pregunta si els paga al PSOE o al PP. No és d'estranyar que milers de madrilenys marxïn a llocs més segurs que la capital i els seus voltants. Marxen quan veuen els seus representants tirar-se els plats pel cap i no resoldre res. Fins i tot el Centre d'Investigacions Sociològiques afirma que els polítics estan desprestigiats.

Hi ha un abans i un després de la pandèmia i, un cop hem escoltat Pedro Sánchez i Díaz Ayuso, no ho sembla. El seu to i els seus arguments són els mateixos que abans del virus, quan encara les lluites entre partits polítics formaven part del divertiment general. Ara, les corbes de l'Estat del coronavirus, les de l'atur, les dels ERTO i d'altres són motiu suficient perquè hi hagi acords sense haver d'esperar ni un minut més, com els que ahir van assolir a Madrid. Un acord per a la comunitat de Madrid que ha arribat tard en espera de la picabaralla política que avui no té cap sentit.

Els habitants de Madrid estan molt preocupats, i nosaltres també, per la seva salut, la qual pot dependre de la gestió política i de les possibles repercussions de la pandèmia. Ben segur que aquest cop més que per la sentència que ha de dictar el Suprem perquè el president no va despenjar una pancarta que deia: "Llibertat presos polítics i exiliats."

"Volem ser l'alternativa al PSC"

PLA • Els líders d'ERC reformen en presentar el seu llibre que l'independentisme ha de créixer a les grans ciutats i defugir els blocs 50% • Rovira nega cap rendició i proposa "decidir permanentment" a les urnes

Òscar Palau
BARCELONA

Per si a *Tornarem a vèncer (i com ho farem)*, d'Ara Llibres, no queda ja prou clar, els dirigents d'ERC ho van repetir ahir: "El projecte independentista no té un suport heterogeni al país, i hem d'anar a treballar les grans ciutats. Volem ser l'alternativa claríssima al PSC", raonava la secretària general, Marta Rovira, i coautora del llibre amb el president a la presó, Oriol Junqueras, en la presentació que es va fer a la Llibreria Ona de Barcelona. La líder exiliada entoma el repte, ja que reivindica que no són "sucursalistes" de cap partit espanyol, i són una força progressista que pot i vol impul-

sar polítiques d'esquerres en "feus" històrics del socialisme com ara l'Hospitalet, on creu que ja són alternativa i "per higiene democràtica hi cal un canvi".

Rovira refusava l'acusació que ERC s'ha "rendit"; ans al contrari: pretén més que mai "sortir a treballar per ser una majoria imbatible" i "estar molt ben preparats", les dues condicions que creu que calen per guanyar en el pròxim intent. Els líders d'ERC volen contrarestar tots els factors que, a partir del 3-O, valoren que "van anar clarament a la contra" de la culminació del procés, i posen tot un seguit de deures al moviment. D'entrada, créixer fins a sobrepassar el 50% dels vots, assolint la màxima participació a cada cita a partir d'ara, per crear "la sensació

La presentació ahir del llibre ■ ACN

en l'agenda política que estem decidint permanentment". A més, per evitar ser vistos com una "amença" per la societat, creuen que cal "rebaixar l'hostilitat i sor-

tir de l'escenari de blocs", per mostrar que l'independentisme "és un projecte integrador". Rovira es mostra partidària d'explorar el diàleg per assolir un referèndum pactat, "un dels grans consensos" de la societat catalana, però alhora, si no dona els fruits esperats, preparar un altre "embat democràtic", que pot arribar en forma de desobediència civil. Per reforçar-se, en el mentrestant ERC proposa treballar molts fronts, com ara explicar-se més a l'exterior, assumir una agenda de govern arreu on es pugui per "governar bé" per tothom, crear complicitats en les "lluites compartides" i recuperar el consens estratègic de l'independentisme. "No em sembla que això sigui rendir-se", cloïa Rovira ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Encara que em condemnin ja han perdut”

■ Jordi Pesarrodona, l'ex-edil d'ERC i pallaso, és jutjat per l'1-O ■ La Guàrdia Civil reconeix que el tenien identificat

F. Espiga
BARCELONA

El que va ser regidor per ERC de Sant Joan de Vilatorrada Jordi Pesarrodona, la imatge més famosa del qual és la imatge en què se'l veu amb un nas de pallaso al costat d'un agent de la Guàrdia Civil que participava en un escorcoll d'una seu de la Generalitat el 2017, va ser jutjat ahir a Manresa per un presumpte delictes de desobediència greu per la seva participació en el referèndum de l'1-O. Unes 300 persones, entre altres els diputats de JxCat Laura Borràs i Eduard Pujol, van expressar-li el seu suport a l'entrada dels jutjats, on Pesarrodona va mostrar el seu convenciment que el cas “està guanyat abans d'entrar, ja que ells l'han perdut encara

que em condemnin”, va dir, en una més que probable referència a la suposada inconsistència de les acusacions que li formulen, i per les quals s'enfronta a una petició de dos anys d'inhabilitació.

El judici va ser llarg, unes cinc hores, ja que les defenses van plantejar primer una suspensió, atès que el també pallaso ja es va enfrontar a un procediment penal anterior per desobediència que va acabar arxivat, i una nul·litat després dels problemes que van sorgir amb la traducció de les declaracions del català al castellà.

Votar, i prou

Ja entrant en matèria, Pesarrodona va reconèixer que l'1 d'octubre del 2017 va ser a l'escola Joncadella de Sant Joan de Vilatorra-

da però com “a ciutadà” i amb la voluntat d'exercir el “dret democràtic” de votar. Va negar, per tant, tenir cap vinculació amb l'organització del referèndum, la tesi que fonamenta les acusacions que li fa el fiscal. També va declarar el comandament de la Guàrdia Civil que va dirigir l'operació que es va desplegar al centre educatiu. Va reconèixer que tenien perfectament identificat el pallaso arran de la foto que el va fer cèlebre, i que el seu comportament a les portes de l'escola era el característic d'algú que exercia “un lideratge carismàtic”. El comandament també va afirmar que van fer servir la força “de forma proporcional i sense ànim de venjança”, i va qualificar l'actuació que van tenir “de perfil baix”. ■

Jordi Pesarrodona abans d'entrar a declarar ahir als jutjats de Manresa ■ ACN

Quatre acusats de tallar la Ronda neguen ser CDR

La secció 21 de l'Audiència de Barcelona va començar a jutjar quatre acusats de desordres públics per haver participat en un tall de trànsit a la Ronda durant l'aturada general que va tenir lloc el 8 de novembre del 2017, pocs dies després que l'Audiència Nacional ordenés l'ingrés a la presó d'una part dels líders independentistes. En la seva intervenció en la vista, els encausats, per a qui el ministeri fiscal demana entre tres i cinc anys de presó, van esgrimir que van participar en

aquella protesta emparant-se en el seu legítim dret de vaga i manifestació, van recordar que la concentració era legal i van negar que fossin integrants d'un CDR, tal com argumenta el ministeri públic. En concret, tots quatre van coincidir a explicar que van acudir a primera hora del matí a una cita convocada per diversos col·lectius i entitats a la marquesina de la Via Júlia, al districte de Nou Barris, per participar en un picket informatiu. Van negar, així sí, que formessin part del

nucli organitzatiu de la mobilització, en què van participar unes 200 persones, i també van desmentir que llancessin oli a la calçada de la ronda de Dalt per dificultar el trànsit. El fiscal, però, sosté que són els responsables d'aquest sabotatge, que va originar unes retencions de 15 quilòmetres que van afectar 40.000 vehicles i 750 camions i, ahir, van generar “nombroses situacions de conflicte” amb conductors i usuaris de la via, càrrecs que els acusats també van rebutjar.

La CE tindrà en compte el cas Puigdemont per revisar les euroordres

■ Galleda d'aigua freda de Brussel·les a les demandes de PP, Cs i Vox

Natàlia Segura
BRUSSEL·LES

Una de freda i una altra de calenta. Així va gestionar ahir la Comissió Europea les insistentis demandes de la dreta espanyola per reformar el sistema d'euroordres. En un debat encès a l'Eurocambra per l'afer català, l'executiu europeu es va mostrar reticent a ampliar la llista de delictes que permeten

l'extradició automàtica, com reclamaven el PP, Ciutadans i Vox.

“No arreglarà els problemes”, va defensar l'eurocomissari de Justícia, Didier Reynders. El liberal belga va recordar als eurodiputats presents que no es poden impulsar reformes d'aquest tipus només per “casos mediàtics” com el de Carles Puigdemont. La CE es va mostrar més partidària de vigilar que els estats apliquin bé les normes d'extradició, que no pas d'engrescar-se a obrir el meló que suposa reformar les euroordres.

Una galleda d'aigua fre-

da que Reynders va compensar amb un gest cap als espanyols. L'eurocomissari de Justícia va prometre que tindrà en compte el cas de Puigdemont a l'hora de revisar l'aplicació de les euroordres a Bèlgica i Alemanya.

“Estem revisant la transposició completa i conforme de la normativa europea a Bèlgica i Alemanya, i posarem particular atenció en aquest tipus de casos individuals”, va assegurar davant la insistència dels eurodiputats del PP, Cs i Vox, però també d'un eurodiputat del PSOE. Reynders va avisar

Didier Reynders, eurocomissari de Justícia, en una compareixença el 4 de setembre ■ EFE

que no dubtaran a obrir expedient a un estat quan les euroordres no s'implementin “adequadament”.

Debat encès

Totes aquestes promeses les va fer per intentar calmar els ànims d'un debat en què els exiliats catalans van tenir un fort pro-

tagonisme. El PP i Ciutadans van dissimular el refons de les seves demandes, mentre que Vox va parlar obertament de Puigdemont. Més inesperada va ser la intervenció de l'eurodiputat del PSOE Domènec Ruiz Devesa, protestant per la “valoració de fons” que va fer

Alemanya i exigint a la CE que es pronunciï en aquest sentit. “És inacceptable la instrumentalització que en fa la dreta espanyola”, va denunciar l'eurodiputada d'ERC Diana Riba, reclamant un debat sobre les euroordres “allunyat d'interessos polítics domèstics”. ■